

maal til den højtærede Indenrigsminister, nemlig angaaende en Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 6. Oktober dette Aar til samtlige anerkendte Ulykkesforsikringsselskaber. Det drejer sig om Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 29, Stk. 2, Punkt 4, hvor der tales om de i en Husbonds Tjeneste staaende Personer (Tyende), som er antaget paa et Aar. For disses Vedkommende er Husbonden efter Loven fritaget for at yde Bidrag, han er sin egen Assurandør for de Arbejders Vedkommende, der er antaget paa 1 Aar. Denne Bestemmelse har Indenrigsministeriet efter Brevveksling med Arbejdsdirektøren begrænset saaledes, at den kun gælder Personer, der faar Kost og Logi hos Husbonden og staar i et Arbejdsforhold til denne, der svarer til det tidligere Tyendeforhold paa Grundlag af Tyendeloven af 1854. Derimod er f. Eks. Lærlinge antagne paa et Aar ikke undtaget, hvad Forsikringspligten angaar. Hvis denne Fortolkning er holdbar, vil det altsaa sige, at paa en Gaard er f. Eks. Fodermesteren og faste Daglejere antagne paa et Aar kun undtaget, hvad Forsikringspligten angaar, naar de faar Kost og Logi hos Husbonden, og for Lærlinges eller Landbrugslevers eller Havebrugslevers og lignendes Vedkommende skal Husbonden betale, fordi de ikke falder ind under den nu ophævede Tyendelovs Begreb Tyende. Det er mig uklart, hvorledes en Lov, nemlig Tyendeloven af 1854, kan være Rettesnor, efter at den er ophævet. Men jeg er derimod ikke i Tvivl om, at da Arbejdsløshedsloven i forrige Samling var til Behandling her i Tinget, blev med Hensyn til det citerede Afsnit af Lovens § 29 Hovedvægten lagt paa dette, at vedkommende var antaget paa et Aar. Dette var det afgørende, og jeg tror, at en Fortolkning, der opstiller et andet Kriterium som det afgørende, vil være i Strid med Lovens Aand og Forudsætningerne for dens Vedtagelse. Jeg vil ogsaa tro, at den højtærede Indenrigsminister vil give mig Ret og vil foranledige, at Kontoret foretager en Ændring paa det nævnte Punkt. Det afgørende maa efter min Mening være, at vedkommende er antaget paa et Aar og ikke, hvor han spiser og sover. Og Vægten kan heller ikke lægges paa Ordet Tyende, som er sat i Klammer i den citerede Lovs § 29, da dette Begreb jo ikke eksisterer mere, efter at Tyendeloven er ophævet. Nu er alle Medhjælpere eller Husassistenter efter dansk Sprogbrug. Da de Beløb, som Arbejdsgiverne skal svare, skal indbetales

nu, vil en Afgørelse af dette Spørgsmaal være nødvendig.

Til Slut vil jeg bringe den højtærede Landbrugsminister en Tak paa det danske Gartneris og Havebrugs Vegne for den paa Finanslovsforslaget opførte Bevilling af 10 000 Kr. til Dækning af Udgifterne ved Danmarks Deltagelse i den femte nordiske Havebrugsudstilling i Göteborg i 1923. De Havebrugsudstillinger, der skiftevis afholdes i de 3 nordiske Lande, er af den allerstørste Betydning for Samhandelen, ikke mindst for Danmark, der har en ikke ringe Eksport Nord paa. Desværre vil den foreslaaede Sum blive betydelig forringet ved delvis Omregning i svenske Kroner, men vi paaskønner i høj Grad den højtærede Landbrugsministers Forstaaelse af Vigtigheden af Danmarks Deltagelse i disse Udstillinger, og da Norge for sit Vedkommende allerede har bevilget et lignende Beløb, altsaa 10 000 Kr., og Finland paatænker at yde endog 100 000 finske Mark til Finlands Deltagelse, vil jeg haabe, at den danske Rigsdag vil tiltræde det foreliggende Forslag til Bevilling, som jeg herved tillader mig at anbefale paa det bedste.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem (Carlsen-Skiødt) talte noget om Faldskærmsudspringet paa Årø og den ulykkelige Følge af dette Udspring. Det ærede Medlem talte om det utiltalende i, at et Menneske saaledes satte sit Liv i Fare, og rettede en Henstilling til den højtærede Justitsminister om eventuelt at gribe ind. Det er jo smukke Tanker; det er smukt at vise en saadan Menneskekærlighed, at man ønsker Respekt for Menneskeliv. Men man maa erindre, og det vil jeg bede det ærede Medlem at erindre, at dette er frivilligt; det er en Slags Sport, som den paagældende ganske frivilligt giver sig af med; der er ingen, der tvinger ham dertil. Derimod har det ærede Medlem været med til at opretholde en Værnepligtslov, der tvinger saa og saa mange Tusinder af Danmarks Ungdom til at blive opøvet i Krigshaandværket; de skal altsaa opøves til at dræbe deres Medmennesker og sætte deres eget Liv i Vove, det er Formaalet med deres Opøvelse, de har ikke noget Valg, de tvinges af Loven dertil. Det forekommer mig at være lidet logisk af det ærede Medlem saaledes paa den ene Side at vise en Interesse for Menneskeliv, naar vedkommende fri-